

MGR. P. JOSEF HUBÁLEK, DALŠÍ KNĚZ, NÁŠ RODÁK

Josef Hubálek se narodil 30. října 1963 v Lanškrouně rodičům Marii a Janu Hubálkovým z Dolní Černé čp. 61. Pochází z šesti dětí a je narozený jako druhý. Jeho sourozenci jsou Jan, Marie, Jiří, Anna a Anežka.

Základní školu vychodil v Dolní Čermné, poté se vyučil elektromontérem pro STS Lanškroun v Opatovicích nad Labem. Zde také vystudoval Střední elektrotechnickou školu - obor energetika, zakončenou maturitou. Od školních let ministroval. P. Ptáček si moc přál, aby Josef šel studovat gymnázium. Správně tušil, že ho Pán povolá. Po vyučení Josef krátce pracoval ve Strojní traktorové stanici Lanškroun. Byla to pro něho velmi cenná zkušenost. V roce 1984 podal přihlášku na CM bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. V té době byl

každý uchazeč volán k pohovoru k církevnímu tajemníkovi do Ústí nad Orlicí. Od počátku tu byla snaha zájemci o studium teologie v této cestě zabránit. Následovaly také pohovory u StB (Státní tajná bezpečnost). Ředitel STS Lanškroun, kde Josef krátce pracoval, ho přemlouval, aby šel raději studovat elektrotechnickou fakultu. Když Josef absolvoval pohovory před zahájením studia na bohoslovecké fakultě v Litoměřicích, tehdejší kapitulní vikář Dr. Karel Jonáš mu řekl: „Nedají Vám státní souhlas k Vaší duchovenské činnosti, když jste pracoval s mládeží. Čeká Vás studium 5 let, tak to teď nebudeme řešit a nastoupíte.“ Po dokončení dvou let studia (1987 – 1989) byl poslán na základní vojenskou službu do Havlíčkova Brodu. Protože před vojenskou službou získal řidičské oprávnění na nákladní vozidla, prošel výcvikem, který ho určoval pro tuto činnost i na vojně. I tato zkušenost pro něho byla darem Božím. Během vojenské základní služby se setkával s opatem Vítem Tajovským, O.Praem., který bydlel v H. Brodě. V té době byl bez státního souhlasu. Na opata V. Tajovského P. Josef moc rád vzpomíná. Byl to člověk velkého srdce, moudrý, laskavý, prozíravý. Ten Josefa také formoval.

Během let počátečního hledání, vydat se cestou ke kněžství, Josefovi velice pomohli Salesiáni Dona Boska. Nebáli se podnikat akce, které byly nebezpečné, ale díky nim se mnozí mladí lidé setkali s radostným poselstvím evangelia. Josef se zapojil do salesiánských Chaloupek.

Určitě v životě P. Josefa hrál nemalou roli příklad dolnočermenského faráře P. Č. Ptáčka, jeho vztah k Panně

Marii a věrnost, se kterou konal svou službu. P. Josef si také velice vážil dominikána P. Gabriela Součka OP z Lanškrouna, který ho svým filozofickým a teologickým vzděláním uvedl do mnoha oblastí intelektuálního života.

V rodině, kde Josef vyrostl, byl prostý, ale hluboký vztah k Bohu, pravidelná večerní modlitba, ke které rodiče děti vedli od raného dětství. Oba rodiče s nimi chodili pravidelně ke sv. smíření. Maminka svou obětavostí Josefovi ukázala, že je možné žít život v kněžství a být šťastný.

Po roce 1989 se teologická fakulta přestěhovala zpět do Prahy a díky tomu Josef dokončil studia na Karlově univerzitě. V roce 1992 získal titul Mgr. a 2. srpna 1992 byl v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové vysvěcen biskupem Karlem Otčenáškem na jáhna a poté 31. října 1992 na kněze. Primici

měl 7. listopadu téhož roku ve farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné. Jáhenskou praxi absolvoval v Jablonci nad Jizerou a hned nato, jako mladý kněz, byl jmenován administrátorem ve Vysokém nad Jizerou. Šest farností spravoval spolu s P. J. Mazurou v krásné krkonošské krajině. Od roku 1993 byl ustanoven do farnosti Jaroměř – Josefov, kde působil 4 roky. Rád vzpomíná na josefovskou farnost a všechny své farníky. Za čtyři roky svého působení tu udělal na 120 křtů. Z tohoto počtu bylo 20 studentů a mladých lidí, se kterými se P. Josef dodnes rád setkává. Byla to služba, která ho naplňovala velkou radostí. Vznikla zde hezká společenství mezi mladými lidmi i rodinami. Ve farnosti bylo také živé společenství terciářů sv. Františka. Do farnosti chodilo kolem 250 lidí. V Josefově musel také opravit faru, aby byla k bydlení.

Z této farnosti P. Josef odchází v roce 1998 na poutní místo Luže na Chrudimsku. Odtud spravuje další farnosti: Chrast u Chrudimi, Jenišovice a Chroustovice. I tady se P. Josef pustil do práce s mládeží. Šest let pracoval v chrudimském vikariátu jako kaplan pro mládež. Pořádal večery mladých, prázdninové pobyty, vikariátní diskotéku, ples mladých atd. V Chrasti, v letním sídle Královehradeckých biskupů, se Josefovi podařilo opravit dva kostely, a to kostel sv. Markéty a kostel Nejsvětější Trojice. V Jenišovicích se kostel také dočkal generální opravy. Nejobtížnější byly opravy farních budov v Chrasti a v Luži. Velkou oporou, nejen při opravách, mu byl jeho tatínek, který svým optimismem, modlitbou a nezlomným elánem a radou vždycky pomohl. Největší dílo se podařilo uskutečnit na poutním místě Panny Marie Pomocné

na Chlumku. V roce 2009 se podařilo získat na obnovu poutního místa 24 mil. Kč z Norských fondů a díky tomu se uskutečnila výmalba kostela a také část interiéru byla restaurována. Dále P. Josef Hubálek získal peníze na projekt „Bezbariérového zpřístupnění kostela“ – vybudování výtahu (peníze na projekt jsou opět ze zahraničí). Do kostela bylo možné se dostat jen po 63 schodech, což je pro starší generaci a pacienty léčebny s pohybovými potížemi obtížné. Projekt získal podporu od Hamzovy dětské léčebny a Města Luže. Uskutečněním tohoto záměru se kostel zpřístupní ještě daleko širší veřejnosti. Součástí projektu je také vybudování zádveří, tj. stěny v zadní části kostela s audiovizuálním zařízením.

Lidově se říká: „Máš práce jako na kostele,“ a to si P. Josef v Luži dostatečně uvědomil, co ta slova znamenají. „Ještě daleko více to platí o bratřích a sestřích, které mi Bůh svěřil, abych jim ukazoval cestu ke Kristu,“ říká P. Josef. „Za nás, za všechny, Ježíš Kristus zaplatil svým životem. Tak, jako není snadné uvést kostel do původní krásy, stejně tak není

vůbec snadné pracovat na chrámu lidských duší. Za všechno se musí platit a platí to stejně tak i v oblasti záchrany křesťanských hodnot v našem národě,“ dodává otec Josef.

Na faře v Luži s ním bydlí jeho obětavá rodná sestra Marie, která pracuje jako ředitelka oblastní Charity Pardubice. P. Josef Hubálek s díkem a vděčností přijímá její obětavou službu nejen v práci, ale i na faře a ve farnosti.

mh

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE V MADRIDU

Když jsem poprvé zaslechl, že Světové setkání mládeže s papežem bude v Madridu, nevěnoval jsem tomu příliš pozornost. „Tak bude, kdo chce, ať si tam jede“ pomyslel jsem si a vůbec mě nenapadlo, že bych se na takové setkání vydal. Mnoho lidí, daleká cesta, a vůbec, papeže můžu vidět v televizi z pohodlí své kanceláře, kde je příjemných dvacet stupňů. Nesnáším vedra, při kterých se nedá nic dělat, nikam chodit, jen hledat stín a něco studeného k osvěžení a přitom vzpomínat na studený kostel, zamrzlou kroupku a holomrazy. Vyzbrojen těmito „argumenty“ jsem čelil nabídkám a výzvám k putování do sluncem prozářeného Španělska.

Ale co se nestalo. Jeden pátek večer zazvonil telefon. Ozval se mi spolubratr Filip Janák, který přednesl dotaz, zda bych s ním nejel na setkání mládeže do Madridu. Jelo by se jeho autem, cestou bychom se mohli zastavit na zajímavých místech, případně bychom mohli ujet, kdyby to bylo tak hrozné... „Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají“. Cestování autem znamená jistou nezávislost a svobodu a tak jsem se nechal lapit.

Čím více se přibližoval termín setkání, tím se mně zmocňovaly obavy a strach. Nějak se mi nechtělo do těch teplých krajín, ale nakonec jsme se vydali na cestu. Vyjžděli jsme v neděli 14. srpna večer, projížděli jsme Německem, Švýcarskem, Francií do Španělska. Do Madridu jsme dojeli v úterý kolem půl třetí ráno.

Po východu slunce, které vycházelo kolem půl osmé, jsem se šli zaregistrovat. Každý poutník obdržel baťůžek s mapou, stravenkami, vějířem (až později jsem pochopil a docenil jeho význam) a jízdenkou, která nás opravňovala cestovat místním metrem a autobusy zadarmo.

Jaký byl program? Od úterka do soboty byla pro české poutníky sloužena mše. sv., probíhaly katecheze biskupů, společně jsme se modlili a zpívali. Českých účastníků setkání bylo na tři tisíce. Hala, ve které se tato setkání konala, měla oproti jiným tu výhodu, že byla vybavena klimatizací. Jinak v Madridu vládlo až nesnesitelné horko. Teploměr dosahoval k 45°C.

V sobotu po dopolední mši nastalo velké „stěhování národů“. Všichni účastníci, včetně nás, se přesouvali na letiště, na kterém se konala večerní vigilie a nedělní mše sv. papežem. V jednu hodinu po poledni jsme zaujali své pozice. Roztáhli karimatku, pod hlavu dali baťoh a vleže či vsedě očekávali večer, který přinesl nejen příjezd papeže, společnou modlitbu, ale vydatné osvěžení v podobě deště a větru. Noc strávená spolu s více než milionem mladých byla nezapomenutelná. Naštěstí přestalo pršet a my mohli ulehnout. Teplota kolem 25° nevyžadovala zachumlání do spacáků. V mém případě svůj úkol dokonale zvládla osuška, kterou jsem si s sebou přibalil. Dopolední mše sv. s papežem byla krásná, byť na nás všech byla znát únava. Po společné modlitbě Anděl Páně setkání skončilo. Mladí se začali vracet domů. S pocitem úlevy, že jsme sami, bez množství jiných lidí, jsme sedali do svého auta a vydali se navštívit některé krásy Španělska.

Navštívili jsme Toledo, město na jih od Madridu. El Escorial, královský zámek, který byl v pondělí, kdy jsme jej navštívili, zavřený. Krásné dojmy v nás zanechala Avila, půvabné středověké město obklopené hradbami, s několika gotickými kostely a klášterem, který je spojen se životem sv. Terezie Veliké (z Avily). Již cestou domů mně překvapil krásný kostel v Zaragoze, který je zajímavý tím, že v něm najdeme sochu černé Matky Boží na sloupu. Naši předposlední zastávkou bylo poutní místo Montserrat, klášter s kostelem benediktýnů, které se ukrývá vysoko na skalách nedaleko Barcelony. Zde byl naším cílem chrám Svaté Rodiny od známého stavitele Gaudího. Krátká zastávka u moře byla takovou krásnou tečkou za naším španělským putováním a my se vydali na cestu k nám domů.

Příští světové dny mládeže budou v Brazílii, v Riu de Janeiro. Kdo tam chce, ať tam jede, mě se to netýká. To teplo, množství lidí...(a jéje, nezačíná to podobně, jako se setkáním mládeže v Madridu?...) Děkuji Pánu za možnost prožít takovéto setkání. Je povzbuzující vidět, že naše církev je mladá, celosvětová a plná vitality.

Při své cestě jsme mnoho viděli a zažili, ale došel jsem k poznání, jak krásné a pravdivé je přísloví: „Všude dobře, doma nejlépe.“

o. Josef

TAKÉ NAŠE FARNOST BYLA ZASTOUPENA NA DOŽÍNKÁCH V POLSKU

Městys Dolní Černá udržuje přátelské styky s polskou vesnickou gminou (obcí) Dieržoňov, která administrativně sdružuje 15 obcí, z nichž největší je Dolní Pilava. A zde se dožínky konaly. Při té příležitosti byli k účasti na dožínkách pozváni i naši občané městyse Dolní Černá. Pozvání bylo na neděli 28. 7. 2011 na 12.00 hod. Podle rozhodnutí pana starosty a kulturní komise se dožínek zúčastnili zástupci všech spolků našeho městyse, včetně zástupců farnosti. Asi před měsícem mě pan starosta oslovil s nabídkou účastnit se dožínek. Bylo poněkud nepříjemné, že se akce konala v neděli, kdy je nejvíce práce, ale nakonec jsem se rozhodl, že pojedou. Měl jsem tak příležitost prožít spolu s ostatními jeden den a tak se mohli lépe poznat.

Nejprve byly do kostela přede mši sv. za zpěvu mužského sboru vneseny, obrazy a předměty zhotovené z klasů obilí a slámy, různé druhy chlebů a výrobků z mouky a obrovská kytice z klasů obilí. Byla to nádherná přehlídka lidové zručnosti Poláků a jejich vyjádření díky za úrodu. V obětním průvodu k oltáři nesl velký chléb ozdobený klasy také náš pan starosta Petr Helekal.

Poté následovala slavná mše sv. v kostele Panny Marie. Přímlyvy se nesly v duchu díky a chval za úrodu a požehnání pro ty, kteří se zasloužili svou prací o tuto úrodu, kdož ji zpracovávají na

pokrm nejen pro zdejší lid, ale i pro lidi celého světa. V přímlyvách bylo také vzpomenuo i těch, kteří mají nedostatek jídla, trpí nouzí a strádají. Po přímlyvách následovala oběť mše sv. Byl jsem též přizván ke koncelebraci a recitoval jsem část mešního kánonu česky.

Z naší farnosti bylo přítomno na mši sv. dalších 9 věřících, kteří zastupovali spolky. Účastní byli i někteří další spoluobčané. Po mši sv. šel průvod účastníků bohoslužby se všemi těmi výrobky zručnosti na místní fotbalový stadion, kde následoval kulturní program a přehlídka zdejších místních starobylých i nových moderních krojů. Bylo zde též velké množství stánků s občerstvením. Stánek zde měla také každá dědina gminy, v němž prezentovali občané lidovou tvorbu, pečené i tekuté občerstvení a užitkové výrobky.

Malou zvláštnost na závěr: na podiu vlály mimo státních vlajek také prapory vesnické gminy Diežoňov, která má ve znaku Pannu Marii s Ježíškem, po stranách s obilními klasy. Prapor našeho městyse má ve znaku sv. Jiří, zabíjejícího draka a nad ním se vznáší holubice, symbol Ducha sv. Obě naše obce mají ve znaku křesťanské symboly. Je to náhoda?

otec Josef

LETEM SVĚTEM

Také prý umění Světové agentury nedávno přinesly zprávu o tom, že dva návštěvníci muzea v Avignonu úmyslně poničili fotografii Andrese Serrana zobrazující krucifix ponořený v moči. Arcibiskup Dominik Duka OP si v souvislosti s touto zprávou klade otázku o povaze současného umění. Je možný i další pohled na ten (ne)blahý skutek (ne)kulturního (ne)obrazoborectví. Pohled z hlediska samotného dnešního pohledu na kulturu, tedy pohled zvenčí, ale i zevnitř. A jde o pohled nezaujatý, neboť je pouhým metodickým stanoviskem, nikoli emociálním postojem: byla-li fotografie Kristus v moči uměním, je její zničení rovněž (konceptuálním) uměním nejvyšší kategorie. Škoda nevznikla, pouze jedno „umělecké dílo“ bylo přetvořeno v jiné. Nebyla-li uměním, není jí žádná škoda. Avignonský biskup Jean-Piere Cattenos se v této souvislosti ptá: „Jak je možné načůrat do sklenice s krucifixem a označit to za umělecké dílo?“

RS Monitor 10/2011, -zd-

Kde má současně „moderní umění“ meze, aby neuráželo? A podle jakého kritéria je určováno, co je a co není umění? Když dáte cvičené opici štětec s barvami, namaluje umělecký obraz? Když na výstavách vidíte „moderní“ patlanice, je to také umění, když ani při sebevětší fantazii nepoznáte, co malba znamená? Pár načmáraných čar a několik neurčitých obrazců je také umělecké dílo, protože je namaloval slavný umělec a snob to obdivuje. Domnívám se, že uměním v současné době je již možné nazvat úplně všechno. I rozmazané lidské lejno na plátně, do nějž byly zasazeny diamanty. Hodnotu obrazu neurčí cena diamantů, ale slavné jméno malíře. Kam se poděl zdravý rozum a soudnost, tolerance, estetika a smysl pro krásno? Asi je to už nemoderní.

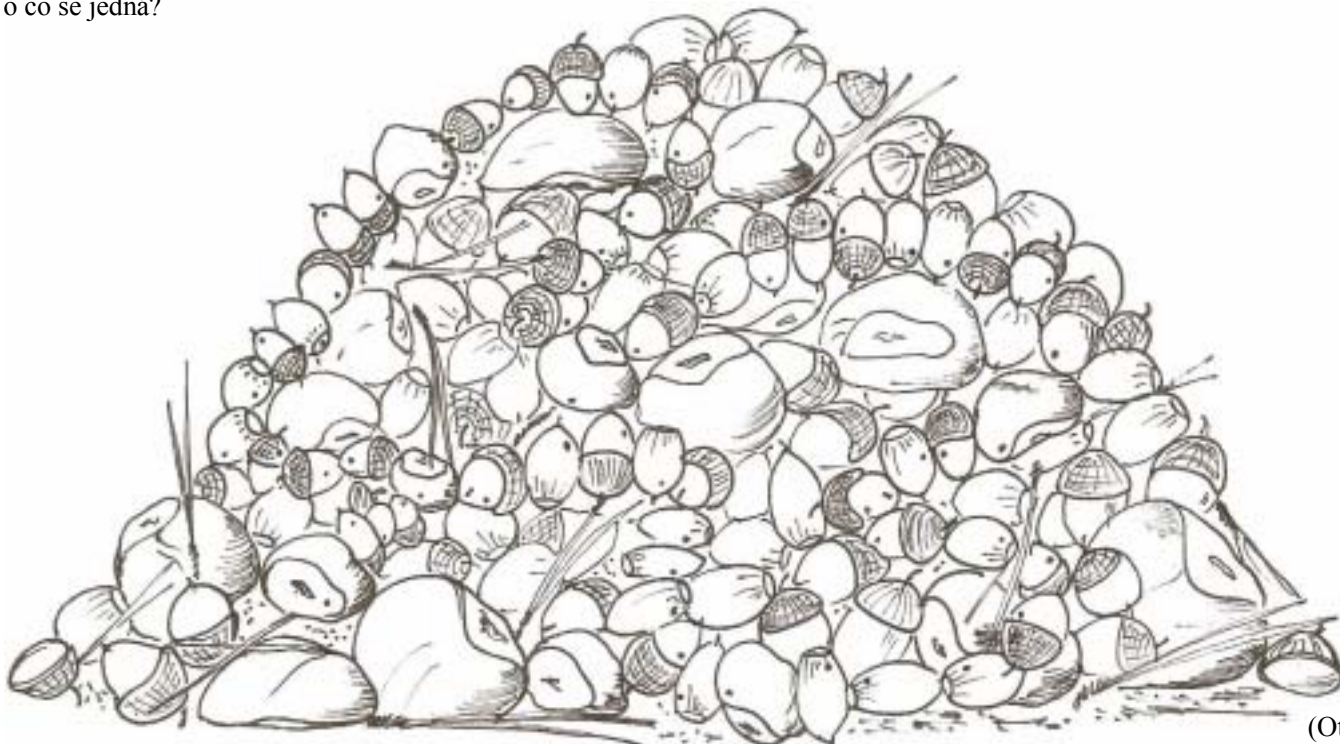
(pozn. js.)

Ahoj děti!

Pevně věřím, že se vám podařilo obrázek podle značek krásně vybarvit a že se na něm objevilo ukryté ovoce a plody podzimní přírody. Na tom dnešním obrázku jsou zase trochu jiné plody. Ty udělají radost hlavně všem zvířátkům, kterým slouží jako potrava. Myslím ale, že i vám dětem dovedou připravit nemalé potěšení ve chvílích, kdy je sbíráte nebo z nich vyrábíte různé hračky. Kaštiny a žaludy jsou na veliké hromádce. Místy je v nich namícháno jehličí a vypadá to, jako by si někdo dělal zásoby na zimu. Když si však pečlivě prohlédnete všechny plody, zjistíte, že v některých jsou malé tečky. A právě ty nás budou zajímat. Všechny označené kaštiny a žaludy postupně vybarvujte a pracujte velmi pečlivě, protože pak vám obrázek určitě ochotně ukáže, jaké ukrývá tajemství. Poznáte, o co se jedná?

(Otazníček)

Pro starší:

Čas plyne jako voda, která všechno rychle nese dál a ukrajuje den po dni. A tak pouť na Mariánské Hoře, zahalená letním hřejivým sluncem, se už stává jen příjemnou vzpomínkou. Věřím, že se zde mnohým podařilo prožít krásné chvíle, odevzdat své těžkosti a načerpat nové síly, povzbuzení, pokoj a darovanou milost.

I v měsíci říjnu stojí v popředí naší pozornosti úcta k Panně Marii. Víme, že je jí tento měsíc zasvěcen a my můžeme projevit svou úctu modlitbou růžence, ať už společnou nebo soukromou. V tajemstvích růžence jsou ukryty všechny důležité události z Ježíšova života. V některých je ale také zmiňována Ježíšova matka – Panna Maria. Buď přímo, nebo víme, že byla v dané situaci přítomná. Vlastně se jedná o všechna tajemství radostného růžence, v bolestném růženci potkáváme Matku Boží na křížové cestě a pod křížem, ve slavném při společné modlitbě s učedníky po nanebevstoupení Páně a pak i při jejím nanebevzetí a korunování. V tajemstvích světla nelze opomenout účast Ježíšovy matky na svatbě v Káně.

V následujících 8 úryvcích z Písma sv. najdete zprávu o těchto některých událostech, o nichž při modlitbě růžence rozjímáme. Úryvky jsou ale záměrně rozděleny na 2 části, takže vaším úkolem bude k začátkům vždy najít odpovídající dokončení.

1. Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám!“
2. V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách.
3. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit.
4. Když nadešel den jejich očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně:
5. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho.
6. Třetí den byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“
7. U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská.
8. A když přišli (zase do města – *po nanebevstoupení Páně*), vystoupili do hořejší místnosti, kde bydleli Petr a Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Horlivec a Juda, Jakubův (bratr).

Dokončení:

- a) A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.
- b) 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!' Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

- c) Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní! Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží.“
- d) Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“
- e) Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi.
- f) Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“
- g) Ti všichni jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými.
- h) Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně.

Řešení z minulého Poutníka:
Řešení sudoku:

N	R	É	A	M	A	I	K	S
I	M	S	É	K	N	A	R	Á
Á	K	A	I	R	S	É	N	M
S	É	M	K	I	R	N	Á	Á
R	N	Á	S	A	É	M	I	K
K	A	I	Á	N	M	S	É	R
M	I	R	N	S	K	Á	Á	É
É	S	N	R	Á	Á	K	M	I
A	Á	K	M	É	I	R	S	N

(EJ)

MEZIGENERAČNÍ VZTAHY

V minulém týdnu jsem prožila krásné okamžiky. Dovolte mi, abych se o ně s Vámi podělila.

Byla jsem na dvoudenním školení s názvem současnost a perspektiva sociální péče 21. století.

Jeden z přednášejících Prof. PhDr. Vladimír Smékal CSc.(75 let) hovořil o mezigeneračních vztazích. Pro zajímavost uvedu několik jeho myšlenek:

Chyby starší generace ve vztahu k mladým.

- Poučují kazatelským a příkazujícím způsobem
- Poručníkují, mentorují, své názory sdělují autoritativním vnucujícím způsobem
- Moralizují
- Kritizují oblečení, hudbu, koníčky, utrácení
- Stále dokola naříkají na neduhy

Chyby mladší generace v jednání se staršími.

- Mají zcela jiná měřítka hodnot a kategoricky je prosazují
- Nemají čas a trpělivost vyslechnout starší, aniž o jejich názorech přemýšlejí, odmítají je jako zastaralé, považují rady starších za nepoužitelné, jsou dotčeni výtkami
- Mnohdy provokují, aniž by to mysleli vážně
- Někdy snášejí to, co odmítají kvůli očekávanému dědictví, což starší generace vycítí

Co to znamená v každodenním životě.

- Staří si stěžují, že je nikdo nebere vážně, snad jen vnuci předškolního věku, a pro ty, bohužel, zase oni nemají někdy trpělivost.

Mezigenerační nedorozumění - citáty:

- Náš svět dosáhl kritického momentu. Děti neposlouchají rodiče. Je vidět, že už je blízko konec světa. *Před pěti tisíci léty v Egyptě*
- Naše mládež je zkažená do morku kostí. Je intrikánská a líná. Nikdy nebude připomínat mládež dávných časů. Mladé pokolení dnešních dnů není schopno zachovat naši kulturu. *Na hliněné amfoře vykopané ve staré Babylonii*
- Naše mládež zná jenom rozkoše a není moudře vychována, všemu se vysmívá a nebere ohled na starší. Naše děti se staly tyrany, nepovstanou, když do místnosti vchází starší člověk a protiví se vlastním rodičům. Zkrátka mládež je hrozně zlá. *Sokrates, 469-399AK*

K obecně platným tvrzením patří zásady:

- Každý člověk je v něčem stejný jako ostatní, v něčem podobný jako někteří a v něčem jiný než ostatní.
- Lidé se k sobě nechovají podle toho jací jsou, ale podle toho jak se vnímají.

Obecná výzva

*Bože dej nám - rodičům, prarodičům, dětem, vnukům, a všem lidem dobré vůle - **trpělivost**, abychom si navzájem naslouchali, **důvěru**, abychom jedni s druhými dokázali upřímně rozmlouvat a **velkorysost k** rozdílným a odlišnostem.*

Dej, ať dvěře zůstanou otevřeny, lhostejnost, resignaci, hořkost a nevraživost zadrž venku.

Pomoz nám, abychom pochopili názory a požadavky, které se jedněm zdají zastaralé a druhým příliš nekonformní, probouzej v nás toleranci k odlišnosti.

Dej, abychom těmito problémy dokázali růst a nezarmucovali se navzájem, když od nás druzí očekávají to, co si teď my přejeme od nich.

Na závěr přednášející řekl zážitek z nemocnice, kde pobýval na pokoji s jedním knězem. Ptal se jak on (kněz) vidí smrt. Protože spousta lidí nevěřících říká, že smrt je konec a **tečka**. Kněz odpověděl „**dvojtečka**“.

JM

P. JOSEF MAREK, DALŠÍ KNĚZ Z NAŠÍ FARNOSTI

Díky praneteři P. Josefa Marka, paní Marii Šmikové z Otrokovic, mohly být napsány o něm tyto informace. Ona totiž pro mě z biskupství získala základní data o jeho studiu bohosloví a kněžském působení. Některá životopisná data rodiny Marků jsem získal od prasynovce pana MUDr. Cyrila Marka z Jaroměře. Díky těmto dvěma sourozencům víme o jejich prastrýci více, neboť zde již nežijí žádní potomci z rodiny Marků a ani nejsou žádní pamětníci.

P. Josef Marek se narodil 24. září 1887 v dolní části Čermné v čp. 216. Školu vychodil také v dolní části Čermné. První sv. přijímání přijal ve farním kostele v roce 1894 od tehdejšího faráře P. Valentina Appla (velký zvelebitel kostela sv. Jiří). Otec Josefa, také Josef Marek (* 30. 10. 1838, + 14. 10. 1932), byl rolník a vyučený bednář. Vzhledem k hudebnímu vzdělání byl od roku 1885 jmenován varhaníkem a regenschorim ve farním kostele v Čermné. Byl také kapelníkem zdejší dechové hudby. Jeho manželka se jmenovala Ludmila (* 5. 5. 1862, + 19. 6. 1944) a porodila celkem 9 dětí: Vojtěch (padl v I. světové válce), dvojčata Růžena (pozdější hospodyně P. Josefa) a Otýlie, Josef (kněz), Anna (pozdější varhanice v Čermné), Marie a ještě další dvojčata, která zemřela a poslední byl syn Cyril.

Kde Josef Marek studoval gymnázium není přesně známo. Lze však předpokládat, že vzhledem k sociální a finanční situaci početné rodiny, pravděpodobně vystudoval reálné gymnázium v blízkém Lanškrouně, zakončené řádnou maturitou. V roce 1909 nastoupil v Hradci Králové do semináře a na studium bohosloví. Tehdy mělo bohoslovecké studium obvyklou délku 4 roky, proto kněžské svěcení přijal z rukou biskupa Josefa Doubravy dne 13. 7. 1913 v katedrále sv. Ducha v Hradci Králové. Lze téměř s jistotou předpokládat, i když nejsou pro to písemné záznamy, že první mši svatou – primici – sloužil P. Josef ve svém rodném městysi v kostele sv. Jiří v Čermné. (Nenašel jsem však o tom záznam ani v obecní ani ve farní kronice.)

Po vysvěcení P. Josef Marek vystřídal celkem 7 farností. Byl kaplanem v Luži od vysvěcení v roce 1913 do roku 1922. Poté v letech 1922 – 1923 byl jeden rok administrátorem farnosti ve Včelákově a hned nato se vrátil na kaplanské místo zpět do Luže, kde byl až do roku 1926. V říjnu 1926 jej biskup na pár měsíců poslal na kaplanské místo do Borové u Přibyslavi, aby koncem roku 1926 nastoupil jako administrátor ve Velké Losenici, kde sloužil do roku 1927. Koncem roku 1927 však byl jmenován administrátorem v Jenišovicích a excurendo administrátorem (neobsazená fara knězem) v Řepníkách. Zde sloužil Božimu lidu do března roku 1929. V dubnu až listopadu 1929 byl kooperátorem v Bělé nad Sázavou. Definitivní místo faráře získal až v prosinci 1929 pro farnost České Heřmanice u Vysokého Mýta. K tomu byl administrátorem excurendo pro farnost Svatý Jiří a Horní Sloupnici. Od roku 1955 byl ustanoven vikářem vikariátu Litomyšl.

V Českých Heřmanicích P. Josefu Markovi věrně sloužila jeho rodná, sestra Růžena. Farářem v Českých Heřmanicích byl až do své smrti dne 10. října 1960. Pochován je na hřbitově v místě své poslední služby Bohu a lidem – v Českých Heřmanicích. On byl také poslední kněz této malé farnosti na Vysokomýtsku. V Dolní Čermné na hřbitově má na zdi kostela sv. Jiří nad hrobem jeho rodičů č. 340 pamětní desku.

Zpracoval Vlad. Jansa

Rodina Josefa Marka, uprostřed syn P. Josef Marek

TELEVIZE JAKO ZVUKOVÁ KULISA

„Moje dcera je matka dvou dětí ve věku rok a půl a čtyři roky. Často když k nim přijdu na návštěvu, mají děti zapnutou televizi. Může mít televize nějaký vliv na takhle malé děti?“

F. I.

Průzkumy v domácnostech s malými dětmi dokázaly, že televize jsou někdy zapnuté během dne až osm hodin. Mnoho rodičů si myslí, že když jsou děti malé, nemají z programů pro dospělé rozum a že zvuky a obrazy v televizi příliš nevnímají. Studie na padesáti dětech od 12 do 36 měsíců ukázala, že pokud je v pokoji, kde si děti hrají, zapnutá televize, děti se na ni při hře často dívají (27× za půl hodiny ve 12 měsících věku, 26× ve 24 měsících, 17× v 36 měsících). Časté pohledy na televizi (asi 3,27 sekund dlouhé) ruší jejich hru. Čím jsou děti menší, tím je to ruší více.

Dítě, které se podívá na obrazovku byt' jen na malou chvilku, zapomene, na co si hrálo a nedokáže na hru bez obtíží navázat anebo musí začít novou hru. Nepodporuje se tím jeho schopnost soustředění, ale naopak vede ke zvyku nedávat pozor. Čtější-li tedy rodiče dítě naučit (nejen pro výuku ve škole) soustředěné pozornosti, neměli by ho u zapnuté televize nechávat.

Jako babička bych se snažila dceři poradit, aby televizi vypnula. Jde o klidné, hlukem nerušené rodinné prostředí, které nikoho v jeho činnosti neomezuje a umožňuje mu plně se soustředit na tu vlastní.

M. R. P.

UMĚT ŽÍT A SPOLUPRACOVAT S DRUHÝMI

„Na dovolené jsem byla svědkem marných snah jednoho malého dítěte, aby si s ním hrály dvě cizí starší děti. Ty ho opakovaně odmítaly a jejich rodiče nijak nezasáhli. Nevede netečnost rodičů ke špatnému postoji dětí? Jací lidé z nich jednou vyrostou, nenaučí-li se v dětství vstřícnosti vůči druhým, kteří pro ně nejsou až tak atraktivní?“

D. C.

Ano, je to tak, protože u dětí i u rodičů to jsou postoje, které neberou ohled na city a potřeby druhého. To, co vás mrzelo nejvíce, jak jste mi vysvětlila v dopise, bylo to, že rodiče nezasáhli a neusnadnili cizímu dítěti navázat s jejich dětmi vztah. Zůstali nevnímaví a nevyužili příležitost ukázat svým dětem, jak se navazuje přátelství a že navázaný vztah pro ně může být zajímavý i tehdy, když si to dopředu nemyslí.

Dospělí mají možnost zasahovat do konfliktů dětí a nabízet jim jednoduché a hravé návody, kterými se mohou smířit a více sblížit. Tito rodiče nejen ignorovali chování svých dětí, které nebyly ochotné se zabývat mladším dítětem, ale dokonce jej v tom podporovali (když dítěti řekli, aby odešlo ze záběru, když se jejich děti fotografovaly), takže ho ještě víc utvrdili, jak je nežádoucí. Případá mi to jako promarněná výchovná příležitost, jak v dětech podpořit jejich sociální dovednosti. Nejde o to z nich vychovat neuvažující dobráky, kteří nikoho neumí odmítnout, ale o to zachycovat okamžiky, v nichž je možné naučit děti, že být na chvíli v kůži druhých, zvláště těch slabších, jim pomůže vyrůst ve flexibilnější a inteligentnější lidi, méně zatížené impulzivním chováním a sobectvím.

M. T. P.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V říjnu 2011 oslaví:

87 let	paní Anna Vašková	bytem v Lanškrouně	77 let	paní Alena Matoušková	z Dolní Čermné
86 let	paní Eliška Pomikálková	z Verměřovic	77 let	paní Marie Sršňová	z Verměřovic
82 let	paní Věra Šverclová	z Dolní Čermné	74 let	pan Josef Faltejsek	z Dolní Čermné
82 let	paní Anežka Uhrová	z Dolní Čermné	74 let	paní Eliška Formánková	z Petrovic
80 let	paní Věra Kašparová	z Dolní Čermné	71 let	paní Libuše Betlachová	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Filipová	z Dolní Čermné	71 let	paní Růžena Mačátová	z Petrovic
78 let	paní Marie Zpěvákova	z Dolní Čermné	71 let	paní Jaroslava Vašátková	z Petrovic
77 let	paní Margita Dušková	z Dolní Čermné	70 let	paní Marta Kunertová	z Dolní Čermné
77 let	paní Alžběta Mačátová	z Dolní Čermné	70 let	pan Jindřich Helekal	z Horní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	24. 9. 2011	Rudolf Valenta	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	25. 9. 2011	Anežka Kyšperková	z Dolní Čermné

Rodičům Anežky a Rudolfa rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

otec Josef

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Říjen 2011			
Ne 2. 10.	27. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 53
		16.00	Klekarovi 292
Ne 9. 10.	28. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 55
		16.00	Jansovi 65
Ne 16. 10.	29. neděle v mezidobí	7.30	Řehákovi 283
		16.00	Venclovi 288
Ne 23. 10.	30. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 411
		16.00	Adamcovi 18
Ne 30. 10.	31. neděle v mezidobí	7.30	Hubálkovi 61
		16.00	Jansovi ml 7

Listopad 2011			
Út 1. 11.	Slavnost Všech svatých	18.00	Vávrovi 264
St 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	18.00	Macháčkovi ml. 180 HČ
Ne 6. 11.	32. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
		10.00	Macháčkovi 242
Ne 13. 11.	13. neděle v mezidobí	7.30	Severinovi 342
		10.30	Motlovi 11
Ne 20. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	7.30	Kunertovi 12
Ne 27. 11.	1. neděle adventní	7.30	p.Motlová 11
		10.30	Faltusovi 356

Ježíši,
harfa Srdce Tvého
mé nitro rozechvívá,
v líbezných tóninách
celý vesmír zpívá
píseň Lásky věčné
k celému Stvoření,
ke každému z nás,
v hloubce nekonečné.
Slyš tu rajskou hudbu,
ten její sladký tón,
který povznese tě
vzhůru k nebesům.
Na melodii lásky
nalad' struny své,
staň se tónem harfy
Srdce Ježíše.
Melodie Lásky
ať zní vesmírem,
kež její sladkou píseň
zpívá celá Zem.

Ze sbírky „Světání“
Boženy Javůrkové,
rodačky z Jakubovic,
vybral js.

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

27. neděle v mezidobí
2. října 2011
40. týden / 2011

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

3. října	-	pondělí	27. týdne v mezidobí
4. října	-	úterý	sv. Františka z Assisi
		19.00	Dolní Čermná – za Josefa Formánka, manželku a sourozence
5. října	-	středa	27. týdne v mezidobí
		19.00	Dolní Čermná – za Elišku Cejnarovou, rodiče a sourozence
6. října	-	čtvrtek	sv. Bruna, kněze
		7.30	Dolní Čermná – za Jarmilu a Antonína Nožkovy a syna Jaroslava
		19.00	Verměřovice - za Marii a Václava Moravcovy, syna Karla a ten celý rod
7. října	-	pátek	Památka Panny Marie Růžencové
		19.00	Dolní Čermná – za rodinu Cejnarovu a Vávrovu
8. října -	-	sobota	27. týdne v mezidobí
		19.00	Verměřovice – za rodiny

9. října - neděle – 28. neděle v mezidobí

7.30 h. Dolní Čermná	- za rodinu Macháčkovu
9.00 h. Petrovice	- za Jaroslava Šťástka, manželku Ludmilu a vnuka Vojtu
10.30 h. Dolní Čermná	- za farníky
16.00 h. Mariánská Hora	- za zemřelého manžela Jaroslava Štrbáka, jeho syna a duše v očistci

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 h. – do 17.55 h. zpovídá P. Josef Roušar, v pátek od 17.00 h. – do 18.50 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.
Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 17.00 h. – do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška dětské scholy	pondělí	3. 10	16.45 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	středa	5. 10.	během dne	Verměřovice
	čtvrtek	6. 10.	během dne	Dolní Čermná
	pátek	7. 10.	během dne	Dolní Čermná, Petrovice
Výstav Nejsvětější svátosti oltární	pátek	7. 10.	17.00 – 18.50	kostel Dolní Čermná
společná adorace	pátek	7. 10.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
kurz sebeobrany	sobota	8. 10.	15.00 h.	Orlovna Dolní Čermná
mše sv. zaměřená pro děti	neděle	9.10.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná

Úkol pro děti:

Úkol na mši svatou v neděli 9. 10. v 10.30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli: Jakým způsobem dobyli Izraelité Jericho? (Joz 6,1-25)

Anekdoty:

Křesťanské city

Jde misionář po poušti a najednou se před ním zjeví lev. Misionář se začne modlit: "Pane Bože, dej tomu lvovi křesťanské city." A ten lev se postaví na zadní, sepne ruce a říká: "Děkuji ti Hospodine za jídlo, které teď přijmu."

Spása nebeská

Ptá se kudlanka nábožná jetele: "Jeteli, proč se nemodlíš?" "Nechci být spasen."

POUTNÍK, ŘÍJEN 2011

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná
Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz
Uzávěrka příštího čísla je 15. října 2011, Poutník vyjde 29. října 2011
Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová
Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.
Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.